

Skriftligt bidrag til serviceeftersyn af reglerne om ægtefællesammenføring
Af Mads Rønne Almassalkhi / 21. marts 2022

En global danskers erfaring med ægtefællesammenføringsreglerne

Kort fortalt, de nuværende ægtefællesammenføringsregler¹ mangler sund fornuft og:

- Skader Danmarks konkurrencedygtighed i en global sammenhæng
- Straffer globale danskere for at have international arbejds erfaring og videregående uddannelse
- Kræver en "bankgaranti" af familier, der er blottet for fornuft og ressourcer for kommuner
- Stiller danskere værre end ikke-danskere i Danmark

Derfor håber jeg, at regeringen hurtigst muligt genovervejer integrationskravene og ændrer lovgivningen på fornuftig vis.

Baggrund, mit navn er Mads Rønne Almassalkhi, og jeg har:

- Været stolt dansk statsborger siden jeg blev født på Rigshospitalet i 1983
- Flyttet fra Danmark til USA som 16-årig med min far og lillebror midt i 1.g.²
- Følt mig som uofficiel kulturambassadør for Danmark de sidste 22 år i USA
- Færdiggjort en uddannelse og arbejdet inden for "grøn omstilling" i USA de sidste 15 år
- Lært mine 3 mindreårige dansk/amerikanske børn dansk fra fødslen af
- Styrket forskningssamarbejdet mellem Danmarks Udenrigsministerium og USAs Energistyrelse
- Været gæsteprofessor på DTU og AAU siden august 2021 uden at koste Danmark en krone³

Imens har politikere og systematisk dårlig lovgivning undergravet vores families muligheder for at kunne bo og arbejde permanent i Danmark⁴.

Integrationskravene er ude af trit med en tiltagende kompleks og accelereret, global verden, hvis udfordringer kræver internationalt samarbejde og erfaring for at finde bæredygtige løsninger

- **Beskæftigelseskravet** straffer globale danskere med international erhvervs erfaring.
  - *Selvom jeg har mere end 9 års fuldtidsarbejde som anerkendt forsker og iværksætter i USA, kan jeg ikke opfylde dette krav, da det kun er arbejde i Danmark der gælder. Skørt!*
- **Uddannelseskravet** rammer alle danske børn, der flytter fra Danmark før de er færdige med 1.g og bliver uddannet i udlandet eller vælger et praktisk erhverv (kloge hænder & hoveder)
  - *Selvom jeg har en videregående uddannelse og Ph.D. fra USA, kan jeg ikke opfylde dette krav, da det kun er en uddannelse fra Danmark, der gælder og jeg mangler 4-5 måneder i 1.g. for 22 år siden. Skørt!*
  - Bemærk, at en ikke-dansker med Ph.D. kan komme til Danmark som *gæsteforsker* i op til 3 år med sin *udenlandske familie*, så jeg er værre stillet end ikke-danskere i Danmark⁵
- Grundet min kones afslag **bliver vores børn på uretfærdig vis straffet yderligere** for at vokse op uden for Danmarks grænser, selvom de er danske statsborgere og taler dansk
  - Børnene kan så fremover ikke opfylde integrationskravene, og dermed kan de heller ikke bo og arbejde permanent i Danmark, hvis deres fremtidige ægtefæller kommer uden for EU. Dette er et fremtidsstab for Danmark og for tusindvis af danske børn uden for Danmarks grænser
- **Bankgarantien** er overflødig, da den er én af 3 forskellige regler omkring vores selvforsørgelse
  - Med ansøgningen skal vi i forvejen bevise vores selvforsørgelse og frasige os alle rettigheder ift. sociale ydelser, og derfor er bankgarantien på 106.000 kroner et unødvendigt, umoralsk spild af ressourcer for familien og kommunen. *Hvem låser sin cykel med 3 låse?*

Kravene fanger globale danskere i vores fortid og frarøver os en reel mulighed for at rette op på dem. Det er kontraproduktivt for Danmark og et slag mod alle danskers velvære.

[1] Lov nr. 742 af 8. juni 2018: <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/201812L00055>

[2] <https://politiken.dk/indland/art8620295/Mads-Rønne-er-en-alerkendt-forsker-men-fik-ikke-efslutjel-1-g.-Nu-kan-del-ivnge-familien-ud-af-Danmark>

[3] <https://ino.dk/artikel/international-energiforsker-hjaelper-danmark-hustruen-ikke-velkommen-254217>

[4] Vi er bare én af mere end 500 familier hvert år der bliver adskilt fra deres fædreland bare fordi vi er gift med et menneske uden for EU.

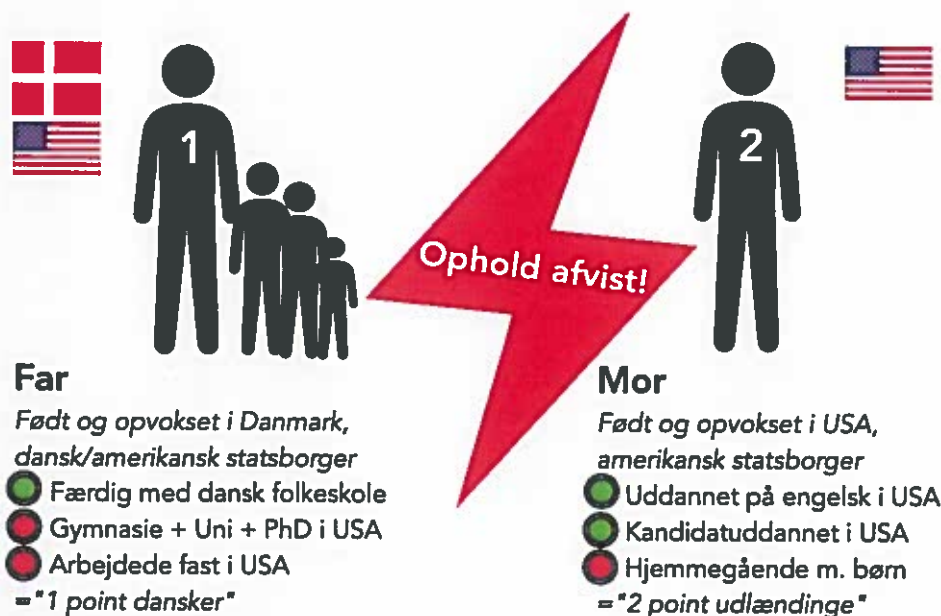
[5] <https://www.nyidanmark.dk/da/Applyng/Work/Guest%20Researcher>

I dag har min familie kun upraktiske, kafkaske løsninger: 1) Malmø-finten er dyr, tager mindst 6-9 måneder, og er utrolig besværlig med børn og pendling, 2) Far og mor bliver skilt og mor sammenføres med yngste barn, 3) Jeg frasiger mit danske statsborgerskab og benytter "medfølgende familie." Skørt!

Udkast til ny lovgivning

I stedet for at acceptere vores kafkaske muligheder, anbefaler jeg følgende lovændringer. Den Store Løsning (L1) kræver helt nye FS love, mens Den Hurtige Løsning (L2) kun kræver minimale ændringer.

- **Stor Løsning (L1):** grundet de mange opholdstilladelser og krav, der findes for ikke-danskere og deres familier i Danmark, så giv dansk-internationale familier mulighed for at modtage en automatisk, midlertidig opholdstilladelse i Danmark med det samme, men sæt og håndhæv derefter høje forventninger til integration. For eksempel:
  - a. Lad danskere / permanente medbringe deres ægtefælle og mindreårige børn (familie) og modtage en **automatisk 1-2 års midlertidig opholdstilladelse** med selvforsørgelse/fratagelse af sociale ydelser som det eneste krav. Det er samme krav for gæsteforskere (via SIRI) og "medfølgende familie", der får op til 3 års ophold⁵.
  - b. De 1-2 år repræsenterer den periode, hvorefter familien skal opfylde sprog-, uddannelses-, og beskæftigelseskrav, men til gengæld kan familien så komme i gang med det samme.
    - i. Giv danskere lov til at opfylde beskæftigelse- & uddannelseskrav **fra hvor som helst**
  - c. Efter 1-2 år i Danmark indsender man sin "store" FS ansøgning hvori man beviser, at man opfylder fornuftige integrations krav samt obligatorisk dansk sprogkrav.
- **Hurtig Løsning (L2):** a) Udvid uddannelses- og beskæftigelseskrav for den herboende dansker/permanente, så 6 års uddannelse og fuldtidsarbejde gælder fra hvor som helst. b) Tilføj nye krav omkring danske børn i ægteskaber, da børn gør det lettere for familien at blive integreret.

Grafikken sammendrager dette skriftlige bidrag og illustrerer integrationskravene med grønne (opfylder) og røde (opfylder ikke) cirkler. Fra top til bund, de grøn/røde cirkler måler sprog-, uddannelses-, og beskæftigelseskrav. Alle 3 børn og jeg (Far) er dansk/amerikanske statsborgere, men jeg opfylder kun 1 krav ("1-point dansker"), mens Mor er amerikansk statsborger og opfylder 2 krav ("2-point udlændinge"). Da $1+2 < 4$, fik vi afslag uden reel hensigt til familiens enhed eller børnenes tab. Men, hvis Far var gift med en Mor der var "3-point udlændinge", eller hvis Mor var gift med en Far der var "2-point dansker," så ville hele familien kunne være sammen i Danmark. *Der er for skørt!*

[1] Lov nr. 742 af 8. juni 2018 <https://www.retsinformation.dk/eli/lov/2018/121/00055>

[2] <https://politiken.dk/indland/art8820295/Mads-Rønne-er-en-amerikansk-forsker-men-fik-ikke-afsluttet-1-g-Nu-kan-del-tvinge-familien-ud-af-Danmark>

[3] <https://ing.dk/artikel/international-energforsker-hjælper-danmark-husruen-ikke-velkommen-254217>

[4] Vi er bare én af mere end 500 familier hvert år der bliver adskilt fra deres fødeleland bare fordi vi er gift med et menneske uden for EU.

[5] <https://www.nyidanmark.dk/da/Arbejd/Work/Guest%20Researcher>

Oplevelse med familiesammenføring i forbindelse med revisionen af reglerne for familiesammenføring

Mit navn er Pia, jeg er 32 år, født og opvokset i København og jeg arbejder som analytiker i Økonomistyrelsen. Jeg har en kandidatgrad, en lejlighed i København og en fast indkomst. I mange henseender er jeg at betragte som en ressourcestærk borger.

Jeg er forlovet med en vidunderlig mand ved navn Juan. Han er mexicaner og kommer fra Chiapas, som ligger i det sydligste Mexico tæt på grænsen til Guatemala. Juan og jeg har været sammen i næsten 5 år.

Jeg har været heldig

I det følgende vil jeg primært beskrive de konkrete udfordringer, som Juan og jeg oplever ifm. at søge om familiesammenføring. Før jeg gør det, vil jeg imidlertid kort fremhæve et par områder, hvor vi tilfældigvis ikke er udfordrede. Jeg bruger begrebet 'tilfældigvis', fordi det føles mere som held end forstand.

For det første har jeg tidligere boet i en lejlighed i et ghettoområde. Det gør jeg heldigvis ikke længere. Jeg var utrolig glad for for lejligheden, for mine naboer og for mit nabolag, men hvis jeg stadig boede der, så ville Juan og jeg ikke kunne blive familiesammenført.

For det andet så har jeg en familie, som kan hjælpe mig med at stille økonomisk sikkerhed. Det er et privilegium, som mange danske statsborgere ikke nyder godt af.

Disse to området påvirker ikke mine oplevelser, men jeg håber at revisionen af familiesammenføringsreglerne stadig vil genbesøge dem, fordi jeg ved, at de spænder ben for mange danskere, som ønsker at få deres familie til Danmark.

Selv ressourcestærke borgere kan have problemer med integrationskravet

For at blive familiesammenført i Danmark i dag skal et par leve op til fire ud af seks integrationskriterier. Som det ser ud i dag, så lever Juan og jeg tilsammen op til tre ud af seks kriterier. Vi kan derfor som udgangspunkt ikke blive familiesammenført. Den bedste måde hvorpå jeg kan illustrere absurditeten i vores situation er ved at gennemgå, hvorfor vi ikke lever op til de nuværende krav:

- **Danskkravet:** Jeg har taget hele min uddannelse fra folkeskole til kandidatgrad i Danmark, og derfor lever jeg op til 'danskkravet'.
- **Uddannelseskravet:** Jeg har en lang videregående uddannelse taget i Danmark og derfor lever jeg op til 'uddannelseskravet'
- **Beskæftigelseskravet:** Jeg lever ikke op til beskæftigelseskravet. Det gør jeg ikke, fordi jeg blev færdiguddannet i 2018, og derfor har jeg ikke haft mulighed for at have fuldtidsarbejde i Danmark i mindst 5 år. Derudover har jeg efter endt studie været selvstændig et par år. Jeg har haft min egen virksomhed og arbejdet freelance. Det

betyder, at selv hvis jeg havde været på arbejdsmarkedet i 5 år, så ville jeg skulle dokumentere, at min selvstændige erhvervsvirksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnit mindst 30 timer om ugen.

Det er et dokumentationskrav, der kan være svært at leve op til som ny selvstændig, fordi man kan knokle dagen lang uden nødvendigvis at kunne fakturere alt det arbejde, man laver. Når jeg fx havde møder med nye kunder, lavede regnskab eller lavede hjemmeside, så tidsregistrerede jeg ikke mit arbejde. Derfor kunne det nemt på papiret se ud som om, at jeg arbejdede meget færre timer, end det egentlig var tilfældet.

På Juans side lever han på nuværende tidspunkt op til ét krav. Det skyldes ikke, at han ikke har arbejdet. Det skyldes primært, at han kommer fra et land, hvor dokumentation for arbejde er en del sjældnere end i Danmark.

- **Sprogkravet:** Juan taler Engelsk. Derudover taler han naturligvis spansk og så taler han tysk. Han har desværre ikke nogen papirer på sine sprogkundskaber, fordi han har lært at tale engelsk og tysk i forbindelse med sit arbejde. For argumentets skyld, vælger jeg dog at sige, at han lever op til sprogkravet, fordi det er overskueligt at skulle tage en toefl-test.
- **Beskæftigelseskravet:** Juan lever desværre ikke op til kravet om beskæftigelse. Det skyldes ikke, at han ikke har arbejdet, men i stedet at han i løbet af de seneste 5 år har haft flere forskellige former for beskæftigelse, som er svære at dokumentere. I Mexico er der rigtig meget arbejde, som ikke kommer med den slags dokumentation, som den danske stat kræver ifm. familiesammenføring. Ifølge en artikel i den Mexicanske avis El Pais så var 56 % af den mexicanske arbejdsstyrke beskæftiget i 'den informelle sektor' i 2021. Kort sagt, i den slags jobs hvor man ikke får en kontrakt eller en lønseddel.

Den type af dokumentation, som er en selvfølge i Danmark, kan være noget nær umulige at skaffe i andre lande. Min forlovede har arbejdet med lån og finansiering, ejet og drevet et hostel, han taler 3 sprog og har haft personale og ledelsesansvar. Desuden kan han arbejde i flere forskellige animations- og grafikværktøjer. Men han har ikke nogen dokumentation for det.

- **Uddannelseskravet:** Juan lever desværre heller ikke op til uddannelseskravet. I Mexico koster uddannelse penge, og i en ung alder valgte han at begynde at arbejde i stedet for at prøve lykken med en dyr uddannelse.

Det er imidlertid vores håb, at han kommer til at leve op til uddannelseskravet. For et halvt år siden er han nemlig startet på en bachelor i markedsføring og grafisk design. Jeg nærer ingen illusioner om, at en dansk arbejdsgiver vil tillægge en uddannelse fra et mexicansk universitet synderlig værdi. En bacheloruddannelse er imidlertid vores bedste chance for at leve op til integrationskravet og blive familiesammenført.

Beslutningen om at Juan skulle tage en uddannelse, kom ikke uden konsekvenser. For at finansiere uddannelsen har jeg måtte opgiver mit arbejde som freelancer og få et lønmodtagerjob med en mere stabil indkomst, så jeg med sikkerhed kan betale for uddannelsen og hjælpe Juan med faste udgifter, da han ikke kan arbejde fuldtid ved siden af studiet. Der er desværre ikke noget, der hedder SU og gratis uddannelse i Mexico. Som følge heraf er mit arbejdsliv blevet meget mindre fleksibelt, og vi har derfor set hinanden utrolig sjældent de sidste 6 måneder. Sådan bliver det ved med at være indtil han har færdiggjort ét år af sit studie og vi kan søge om familiesammenføring.

Det er rigtig hårdt for et parforhold og det er hårdt for vores parforhold. Jeg forstår godt, at det ikke er valg eller en mulighed for alle par. Det er de færreste, som frivilligt vælger at være adskilt fra deres partner i et helt år.

Integrationskravet rammer tilfældigt og hæmmer integrationen

Vores oplevelse med at forsøge at blive familiesammenført har åbnet mine øjne for, hvor arbitrære og u hensigtsmæssige integrationskravene er. I mit og Juans tilfælde kan det opsummeres i tre pointer:

1. **Integrationskravet er utrolig svært at leve op til for en lang række personer.** Der kan være mange forskellige årsager til, at et par ikke kan leve op til fire ud af seks integrationskriterier. Det kan fx skyldes, at den danske partner er relativt nyuddannet og derfor ikke har været på arbejdsmarkedet længe nok; eller det kan skyldes, at den udenlandske partner kommer fra et land, hvor der ikke er de samme traditioner for dokumentation og kontrakter som i Danmark. Det kan også skyldes, at en af parterne har en kort uddannelse, har været arbejdsløs i en periode eller bare har valgt at arbejde mindre for fx at prioritere familie eller sundhed i en periode.

Jeg vil gerne understrege, at alle de ovennævnte grunde hverken er udtryk for ulovlig eller ualmindelig adfærd, der gør en person til en dårligere borger. Faktisk tror jeg, at de fleste mennesker kender én eller flere personer, som har fundet sig selv i en af de ovennævnte situationer. Integrationskravet indfanger ikke, hvorvidt en udenlandsk partner kan eller vil integreres i Danmark. I stedet rammer det en lang række personer, som i alle andre situationer ville blive betragtet som fornuftige, ansvarlige og produktive samfundsborgere.

2. **De utrolig mange regler og krav, som et par skal leve op til, kan direkte modvirke integration.** Det er de færreste, der ikke selv har prøvet det, som ved, hvor meget tid og hvor mange penge der kræves for at ansøge om at blive familiesammenført. De penge jeg betaler for min forlovedes uddannelse og som jeg kommer til at stille som sikkerhed for at ansøge om familiesammenføring kunne være brugt meget bedre. Med de penge kunne jeg betale for privat danskundervisning til min forlovede, eller jeg kunne spare dem op, så jeg i en periode kunne gå ned i tid på mit arbejde og hjælpe Juan med at få fodfæste i Danmark. Jeg kunne også bruge dem på at indmelde ham i sportsklubber eller andre dele af foreningsdanmark, så han kunne få et netværk. I stedet bliver de brugt på at ansøge om

familiesammenføring, og mine muligheder for at give min partner den bedste start i Danmark er derved ringere.

- 3. Sidst men ikke mindst, så føles det uretfærdigt og uvelkomment, at mit fædreland er det land i EU, hvor jeg har sværest ved at bo sammen med min partner.** I ethvert andet EU-land kan jeg bo med Juan, alene fordi han er min partner. Vi har overvejet at flytte til Spanien eller Sverige i stedet, fordi det ville være nemmere og billigere. Men i første omgang prøver vi med Danmark, fordi vi faktisk rigtig gerne vil bo i Danmark. Når det er sagt, så forstår jeg godt, hvorfor andre par ikke har muligheden for at gøre det, som vi forsøger at lykkedes med.

Regler for familiesammenføring bør være meningsfulde

Afslutningsvis vil jeg understrege, at jeg ikke er imod, at der er visse foranstaltninger, som fx sikrer, at personer der bliver familiesammenført rent faktisk er sammen, at man som dansker kan forsørge sig selv og sin partner eller at partneren skal gøre sit bedste for at lære dansk.

Det er ikke det man opnår med de nuværende regler. Derfor er det min opfattelse, at reglerne på nuværende tidspunkt ikke er meningsfulde.

I stedet skaber man en gruppe af danske statsborgere, som ikke kan bo i Danmark med deres familie, fordi de tilfældigvis har forelsket sig i en person, som ikke har et EU-pas.

Desuden skabes der utroligt svære forhold for dem, som rent faktisk lykkedes med at blive familiesammenført, fordi de bruger oceaner af energi og penge på at dokumentere og leve op til alle mulige og umulige krav i stedet for at kunne fokusere på, at deres partner får den bedste start i Danmark.

Jeg håber, at revisionen af familiesammenføringsreglerne vil føre til, at dansk-udenlandske par kan bo og skabe sig et liv i Danmark uden af skulle leve op til mere eller mindre arbitrære krav, og at reglerne i fremtiden vil understøtte deres familieliv i Danmark frem for at modarbejde det.

(Vedrørende Serviceeftersyn af reglerne om ægtefællesammenføring)

Til interessentgruppen

Hejsa

En lille fortælling om vores nu, lykkelige familie.

Jeg er gift med min kære Dariia, vi blev gift på Rådhuset her i Skanderborg den 10 juli 2020. Men det skete først efter en lang kamp, for hun var fanget uden for landets grænser, da Covid-19 startede.

Men det lykkes via hårdt arbejde sammen med andre at overbevise Statsministeren og Sundhedsministæren at ændre det, så forlovede og kærester kunne komme ind i Danmark.

Og lykkelige skete at Dariia er blevet gravid og Victoria blev født den 30 april 2021.

Dariia bliver meget glad for Danmark, med rete, og vi vælger at vi gerne vil være en lille familie Danmark, der nyde livet, passer os selv, passe vores familie og vores arbejde.

Så jeg går i gang med at undersøge hvilken krav der er til at dette. Så Ny I Danmark kontaktes, og jeg informeres om de forskellige krav så som fast arbejde, sprog, uddannelse etc. Og jeg informeres om noget der hedder Boligkravslisten, jeg for at vide at denne liste ikke burde være noget problem, da Skanderborg er blevet slettet eller er ved at blive slettet. Jeg gør en fejl, jeg for ikke noteret hvem det er jeg har snakket med om dette, og det fortryder jeg meget senere.

I August søger så familiesammenføring, og vi fik svar lørdag den 12 december. Og det var et Afslag, men Afslaget var ikke fordi jeg have dårlig økonomi, eller jeg er arbejdsløs. Faktisk var alle papir i orden. (Jeg er gældfri og har fuldtids arbejde på AUH Skejby Sygehus), nej det eneste der var galt, er at jeg bor i et område som engang var Ghetto, men har ikke har været det i flere år. Vi ringede til udlændingestyrelsen som har bekræftet at vi har gjort alt rigtig, men bor det forkerte sted.

Vi fik også 8 uger til at anke, men Dariia skal forlade landet senest 18 Januar 2021. Hvilket ikke er 8 uger. Vi kan søge om at Dariia bliver i landet, under anken, men godkendelsen til dette kan kommer efter hun har forladt landet. Vi søgte om at Dariia kunne blive i landet under anken, men den blev afvist med begrundelsen at Dariia ikke havde svære komplikationer med graviditeten eller at hun var dødelig syg.

Da begrundelsen var at vi boede det forkerte sted, vælger vi at flytte til anden adresse, for at rette problemet. Så jeg blev tvunget til at flytte fra dem område jeg er opvokset i, hvor jeg har hjemme, og hvor der generelt er fred og ro, vi flyttede fra Højvangen i Skanderborg til midtbyen.

Dariia forlader Danmark højgravid, midt Januar 2021, få dage før fristen løb ud. Hun tog hjem til et land, hvor sundhedsvæsenet havde store problemer både generelt men også grundet store problemer med Covid-19. Dariia og lille Victoria i maven (husk hun er dansk) kunne ikke være sikker på at få den hjælp som er nødvendig.

Da vi for besked om afslaget, bliver jeg til den stædige viking der kæmper for min familie. Jeg kontakter alle jeg kan i myndighederne, flere ministerier etc. Igen og igen, jeg skriver til politikere både i Folketinget og i Skanderborg. Men det har ingen effekt, jeg for svar der ofte har sympati,

men ingen handling, specielt fra myndighederne. Fra da Dariia forlader landet, til at hun kommer tilbage er mit liv meget simpelt. Fuldtids arbejde, arbejde fuldtid hjemme på at få Dariia tilbage, og der udover sove og spise. Den måned alene, var den hårdeste i mit liv.

Jeg har svært ved at snakke med nogen der ved noget i systemet, da jeg ofte bliver henvist til personer der kun må informere generelt, og ikke må snakke om generelle sager. Det er kun ved at insistere, jeg kommer længere op i systemet.

Omkring Jul tager Ekstrabladet sagen op, med flere artikler både i avisen og online. Senere vælger Tv2 Østjylland også at tag sagen op, med 3 forskellige nyhedsindslag. TV2 hovedkanalen bringer ikke sagen på TV, men der er artikler på forsiden af tv2.dk. Andre mindre medier bringer også sagen.

Det først da medierne begynder at fortælle om os, at der begynder at ske noget i vores sag, jeg for nu meget nemmere ved at snakke med folk både i systemet og folk der vil hjælpe. Flere politikere fra flere partier går nu også ind i sagen.

Men det at der lys på sagen, gør nu også af afgørelsen bliver undersøgt af andre end mig. Og det kommer nu frem der måske er noget galt med afgørelsen, og med den måde den er bedømt.

Ekstra Bladet finder ud af at Boligkravlisten ikke er blevet opdateret i lang tid, på trods af at Folketingsmedlem Andreas Steenberg tidligere havde spurt Udlændinge-og integrationsminister Mattias Tesfaye om denne liste, og at ministeren havde lovet af denne liste vil blive opdateret meget snart. Uafhængigt af dette havde Andreas Steenberg også selv undret sig over vores sag, og spørger nu igen ministeren om denne liste. Ministeren erkender at det er en stor fejl at denne ikke liste er blevet opdateret, og at listen vil snarest vil blive rettet.

Med andre ord, man lavet en afgørelse ud fra en liste man godt viste var forkert. Konsekvensen ved denne "fejl", var at man sendte en højgravid (med en lille dansk statsborger i maven) tilbage til Ukraine, hvilket var unødvendigt, hvis man bare havde fuldt sine egne regler.

Grundet de "fejl" der var blevet lavet kaldte Udlændingestyrelsen nu Dariia tilbage, og hun landede i Billund den 14 februar 2021.... Valentines dag..

Vi er nu flyttet tilbage til Højvangen i Skanderborg, Dariia fik sin opholdstilladelse i midt april, og to uger senere blev Victoria født den 30 april. Der havde været store bekymringer fra Jordmor og andet sundhedspersonale, grundet den store stress Dariia havde blevet udsat for, men Victoria er sunder og rask, hvilket jeg er meget glad og lettet over.

En lille ting at tænke over, hvis jeg ikke havde været en stædig viking, hvis vi ikke havde kæmpet, gået til medierne. Så ville anken højt sandsynligvis stadig være i gang. Og hvor ville hun og Victoria være lige nu? Ja..... I Krigshæret Ukraine.....

(Jeg ved det, Udlændingestyrelsen er ikke skyld i krigen i Ukraine, og de kunne heller ikke vide hvad der ville ske.)

Men mit budskab til dig der læser det her er... Vi er mennesker, ikke bare navne på et stykke papir. Når man laver en afgørelse, så går det ud over mennesker. Ja der skal være regler og krav, men de skal ikke være umenneskelige.

Vi vil bare være en del af Danmark, vi ønsker ikke at være en byrde, så vi klare os selv .

Dariia vil være en del af Danmark, sammen med hendes Viking Tomas, og hendes lille Viking Victoria. Hun har danske venner, og er ved at lære dansk, hvor hun allerede efter barsel har Modul 3 på sprogskolen.

Det er fair at stille krav til en når man er i landet, krav om at man skal lære sproget etc. Men det er ikke fair at hvis man forelsker sig i en uden fra EU, så skal man kæmpe hårdt, for at få lov til at leve med den man elsker i Danmark.

Man bestemmer ikke selv, hvem man forelsker sig i. Det gør hjertet, og mit hjerte er i Danmark, og det tilhøre Dariia.

Tak for du lytter og læste vores historie :)

Med Venlig Hilsen
Tomas Tordrup

(Lidt Info, Dariia er 35 år, fra Ukraine, udannet skolelære, jeg er 44 år udannet Social og Sundhedsassistent. Vi har kendt hinanden i cirka 7 år, Victoria er 1 år den 30 april i år)

Aarhus, 20. Marts 2022

Bidrag til Serviceeftersyn af Reglerne om Familiesammenføring – Christian og Elisabet

Min mand Christian og jeg mødte hinanden i Uganda tilbage i 2015. Han er fra D.R. Congo og var bosat i Uganda hvor han studerede og jeg var i Uganda i forbindelse med opstart af nogle projekter indenfor landbrugsudvikling (jeg er jordbrugsteknolog). Det var tilfældigt at vi mødtes, men det endte med at vi forelskede os. I begyndelsen af 2016 forlovede vi os og vi blev gift i Uganda i December 2016.

Da vi begge stadig havde meget at gøre i Afrika slog vi os ned i Ugandas hovedstad Kampala, hvor vi boede indtil slutningen af 2019. Jeg arbejdede som international udviklingskonsulent med en dansk organisation og Christian var kirkeleder. Imens vi boede i Uganda fik vi vores første datter, Aliza (som jeg fødte i Danmark for at nemt få danske dokumenter til hende). I slutningen af 2019, da min kontrakt udløb, besluttede vi at tage til Danmark for at have mulighed for også at have en relation med den danske del af familien. Ud over det havde Christian et ønske om også at forstå hvor jeg kommer fra, og lære dansk, da jeg allerede taler hans sprog, Swahili flydende og har boet en del i Afrika. Efter, igennem tiden at have fået to afslag på visum til Christian, havde han fået et enkelt ja til at komme på besøg i 2018 og det lykkedes igen at få ja til hans visum i 2019. Vi flyttede til Danmark i november 2019, hvor jeg var højgravid med vores anden datter Blessy.

Vi havde fået at vide at hvis vi ansøgte om familiesammenføring i Danmark imens Christian var i landet, kunne han få processuelt ophold og det var den eneste måde han ville kunne være sammen med familien på når vores andet barn blev født. Han havde ikke været med til vores første barns fødsel, da han dengang fik afslag på hans visum.

Uden at have nogen ide om hvad vi gik ind til ansøgte vi om dansk familiesammenføring. Vi ansøgte selv, uden hjælp fra advokat eller andre, da vi ikke tænkte det ikke kunne være så kompliceret. Jeg må være ærlig og sige at jeg var naiv at tro at vi havde en stærk sag, da vi på det tidspunkt havde været gift i tre år og havde (næsten) to børn. Jeg troede det mest handlede om familierelationen, tiden man har været gift, og hvordan man forholder sig når man har fået familiesammenføring. Men vi skulle snart blive klogere.

Christian fik hans processuelle ophold og kunne på baggrund af det for første gang være med til hans barns fødsel. Blessy blev født nogle måneder senere i februar 2020.

Da Christian var på et processuelt ophold, kunne han ikke få lov at arbejde og dermed hjælpe til med at tjene penge og de barsels dagpenge jeg ville kunne få efter at have arbejdet i udlandet, ville langt fra være nok til at kunne forsørge os. Dette betød at jeg måtte gå i arbejde bare fem uger efter jeg havde født og overlade børnepasningen til Christian. Jeg arbejdede på en lokal planteskole hvor jeg arbejdede mellem 37 og 48 timer om ugen for at få tingene til at hænge sammen. Christian passede Blessy og vi fik Aliza i institution. Livet begyndte at fungere stille og roligt og vi vidste at det nok skulle blive godt når Christian fik svar på hans ansøgning, da han da også ville kunne hjælpe til med at tjene penge.

I februar 2021 ændrede hele vores liv sig. Vi fik svar fra udlændingestyrelsen på vores ansøgning. Det var et afslag! Vi fik et chok. Christian havde fået afslag, da vi ikke levede op til mindst 4 af de 6 integrationskrav fra udlændingestyrelsen. Vi opfyldte kun tre.

Jeg havde ikke arbejdet i fuldtidsbeskæftigelse i Danmark længe nok da jeg har arbejdet i udlandet en del år.

Christian opfyldte heller ikke kravet om fuldtidsbeskæftigelse, da der på hans kontrakt kun stod at han havde arbejdet 30 timer om ugen som kirkeleder. Vi havde begge reelt arbejdet meget mere, men det er ikke alt arbejde (frivilligt arbejde) man kan få papirer på.

Christian måtte ikke henvises til dansk i den tid han havde processuelt ophold og vi havde ikke råd til at betale for hans dansk undervisning. Han havde derfor heller ikke bestået nogle dansk prøver – Dansk 1. Han har dokumenter om at have studeret engelsk og taler flydende engelsk, men disse dokumenter ville udlændingestyrelsen ikke godkende som et niveau tilsvarende det såkaldte B1-Niveau.

Udlændingestyrelsen afviste også Christians uddannelsespapirer som sammenlagt udgjorde mere end 1 års uddannelse. Årsagen de gav var at det af hans uddannelsespapirer fremgik at det var kurser og ikke uddannelse.

Vi fik at vide at Christian skulle være ude af landet mindre end en måned senere (afslaget var blevet sendt med post og havde været mere end en uge undervejs) og at hvis vi ønskede at udøve vores familieliv med ham kunne vi alle flytte til D.R. Congo. Ellers havde jeg og børnene selvfølgelig også ret til at blive i Danmark og udnytte vores ret som danske statsborgere. Vi anede ikke hvad vi skulle gøre. En familie var ved at blive adskilt, alene på grund af papirer om uddannelse og sprog som ikke kunne accepteres i det danske system.

Vi kunne ikke, med mindre end en måneds varsel, bare rejse til D.R. Congo, og det ville heller ikke være sikkert for os at bo der som familie, grundet at landet er meget ustabil og konstant hærget af konflikter. Det var en af årsagerne til at vi tidligere boede sammen i Uganda og ikke i D.R. Congo.

Vi besluttede os for at skrive en klage til Udlændingenævnet og igennem klagen anmode om opsættende virkning så Christian kunne blive sammen med os. Vi skyndte os at skrive klagen og indsende den inden fristen udløb. I klagen lagde vi bl.a. vægt på at Christins adskillelse fra familien ville være decideret skadeligt for vores børn, da de var ham der hver eneste dag havde passet dem og taget hånd om Blessy siden hun var nyfødt. Efter indsendelsen kom vi ved et tilfælde i kontakt med Andreas Steenberg som igennem nogle folk der kender til lovene hjalp os med nogle detaljer i klagen som vi eftersendte. Eftermiddagen inden Christian skulle have været udrejst af Danmark fik vi at vide at vi havde fået opsættende virkning på klagen. Vi kunne nu ånde lettet op et kort øjeblik.

Vi blev rådet til at ansøge om familiesammenføring efter EU reglerne for at undgå nogle af de mange regler der er i den danske familiesammenføringsmodel af 7. Februar 2018, samtidig vidste vi heller hvornår vi evt. kunne få svar på vores klage og om vi ville få medhold eller ikke. Vi besluttede derfor at flytte til Sverige. Det var ikke en let beslutning, da det betød at alt vi havde fået etableret i Danmark nu skulle afvikles igen. Jeg måtte opsige mit job, vi skulle tage Aliza ud af børnehaven, hvor hun trivedes godt, og opsige vores lejemål i Hinnerup hvor vi trivedes og havde gode naboer. I maj 2021 flyttede vi til Sverige, d. 17 juni, mindre end en måned senere fik vi svar fra udlændingenævnet om at de havde besluttet at vores sag skulle hjemvises til revurdering i udlændingestyrelsen. Vi havde ikke regnet med at få svar så hurtigt. Udlændingenævnet mente at vi skulle have familiesammenføring i Danmark, baseret på de særlige forhold vi havde nævnt i klagen. Sagen blev taget op af udlændingenævnet igen, men i og med vi havde nået at flytte til Sverige fik vi endnu et afslag, ene og alene baseret på det faktum at jeg ikke var i Danmark længere.

Vores oplevelse af de danske love på familiesammenføringsområdet har desværre ændret drastisk på mange ting. Vi kom med mod på livet, på at integrere os og gøre alt hvad vi kunne

Aarhus, 20. Marts 2022

for at få et stabilt liv i Danmark, men lovene, som vi kan forstå er lavet med henblik på at folk skal kunne gøre netop hvad vi ville, satte en stopper for det i stedet for at hjælpe os med at gøre det. Med de danske regler for familiesammenføring, ville vi ud over allerede at have villet til at integrere os, stille en stor økonomisk sikkerhed, som kun ville undergrave en allerede ret spinkel økonomi endnu mere, da kun jeg fik mulighed for at arbejde i Danmark.

Vi er nu heldigvis bedre stillet, da vi nu har fået ophold efter EU reglerne, men vi ønsker ikke at andre bliver nødt til at gå igennem det samme, både fysisk og følelsesmæssigt som vi er gået igennem. Derfor deler vi hermed vores historie og håber at den, sammen med mange andre kan gøre en forskel i fremtiden.

Elisabet og Christian